

Prophets of Rage moet de waarheid weer aan de macht helpen

Chuck D maakte naam als frontman van rapcrew Public Enemy. Maar nieuwe tijden vragen om een nieuw geluid, vond hij en dus staat hij nu aan het hoofd van supergroep Prophets of Rage.

De Morgen, 14 september 2017, Pablo Cabenda

Hoewel niet alle bandleden het met de term eens zijn, heeft Rapper Chuck D (57), van de legendarische rapcrew Public Enemy, het over een 'supergroep', wanneer hij de gelegenhedenband beschrijft waarmee hij op dit moment door de Verenigde Staten toert. Prophets of Rage heet de band en de groep mikt hoog. Chuck D: "Wij willen entertainen én informeren. Het is een muzikaal maatschappijkritisch bewustwordingsproject dat de waarheid weer aan de macht moet helpen."

Wie horen er nog meer bij? Tom Morello (53) om te beginnen, gitarist van de band Rage Against the Machine uit Los Angeles. De band, sinds 2008 in winterslaap, was in de jaren negentig het prototype van een activistische rockgroep die bijtende raps over sociaal onrecht koppelde aan zware funkmetailriffs. Rage Against the Machine-fans stonden links van het politieke spectrum of midden in de moshpit. Voor Prophets of Rage nam Morello zijn drummer Brad Wilk en bassist Tim Commerford mee.

Muzikaal activisme

En dan Chuck D dus, frontman van de net zo geëngageerde als legendarische New Yorkse rapcrew Public Enemy. Begin jaren negentig, lang voordat Black Twitter bestond, gaf Public Enemy al suggesties voor bedrijven die discrimineren (Shut 'Em Down), voor een filmindustrie die zwarten tot stereotypen reduceert (Burn Hollywood Burn) en voor machthebbers in het algemeen (Fight the Power). Van dezelfde formatie mocht DJ Lord ook aanschuiven bij Prophets of Rage.

Ten slotte: B-Real (47), frontman van de uit L.A. afkomstige rapformatie Cypress Hill. Wat sociaal engagement betreft een buitenbeentje, want zijn politieke activiteit beperkte zich tot een roep om de legalisatie van marihuana.

Zo veel samengebald muzikaal activisme kom je nog zelden tegen. Volgens Chuck D vragen de tijden erom. Prophets of Rage werd vorig jaar mei, nog vóór de Amerikaanse presidentsverkiezingen, op initiatief van Morello opgericht. Zoals Morello als beginselverklaring aan muziektijdschrift Rolling Stone meegaf: "Wij zijn een elitegroep van revolutionaire muzikanten, vastbesloten om de confrontatie met deze berg aan verkiezingsgelul frontaal aan te gaan met roodgloeiende versterkers." Na een vorig jaar verschenen ep komt vrijdag het naar henzelf vernoemde debuutalbum uit.

Drums als mitrailleurvuur

In een hotel in Frankfurt legt Chuck D (Carlton Ridenhour) uit dat de Prophets een stem willen geven aan de onderdrukten in de Verenigde Staten, die door het hyperkapitalisme zijn murw gebeukt. Met een logge bas, een roestige gitaar en drums als mitrailleurvuur vertelt 'Living on the 110' over de daklozen die hun intrek hebben genomen onder een snelweg in Los Angeles. 'Strength in Numbers' stelt dat we met z'n allen sterker staan dan alleen en 'Hail to the Chief' is een rechtstreekse aanklacht tegen Trump en consorten. Criminalisering van immigranten, radicalisering, een almaar scherpere tweedeling tussen arm en rijk; genoeg om je over op te winden in een met grove streken geschetste Trumpiaanse dystopie.

Prophets of Rage tijdens hun passage op Rock Werchter ©Stefaan Temmerman

De huidige generatie popartiesten laat, een enkele uitzondering daargelaten, maar mondjesmaat iets strijdbars van zich horen.

"Wij komen uit een andere tijd. Mijn carrière begon dertig jaar geleden. Ik herken het gelul dat nu op ons afkomt en word er opnieuw door geactiveerd. Voor jongere muzikanten is dit nieuw. Ze

snappen niet dat het initiatief om iets te doen bij hén ligt. Dat ze een stem hebben die luid genoeg is om deze onzin te trotseren."

In de jaren negentig verkondigde de rapper al dat hiphop zou moeten fungeren als een zwart CNN. Hiphop had als taak om 'mensen te informeren en te verbinden'. De rapper van Public Enemy heeft die maatschappijkritische houding altijd behouden.

Heb je nooit de aanvechting gehad om een dergelijk project met Public Enemy op te zetten?

"Toen Tom Morello mij benaderde voor Prophets, was mijn vader net overleden. Ik had het gevoel dat ik iets anders moest gaan doen. Een grote missie tegen wat er mis is in dit land. Niets ten nadele van Public Enemy, en het hoge niveau waarop we opereren, maar met deze combinatie van rock en hiphop, met de kracht van Rage Against the Machine erbij, kunnen we meer mensen bereiken."

Tom Morello was de man die Chuck D warm maakte voor Prophets of Rage

"Ik ben 57. Ik weet heel goed wat ik wel en niet kan. Ik heb moeite met het uit mijn hoofd leren van songteksten, maar ik ga echt niet mijn raps van de autocue opdreunen. Dat heb ik opgelost door B-Real erbij te halen, die 25 jaar ervaring heeft met Cypress Hill. Met hem kan ik de rol van frontman delen. Zo spreiden we de werkdruk. Ik kan af en toe de ondersteunende tweede microfoon zijn bij zijn eerste microfoon."

Hoe effectief is de activistische rock van Prophets of Rage? Preken jullie niet voor eigen parochie?

"We zijn vóór alles een band. We willen dat het publiek losgaat en hopen dat mensen iets van de boodschap meekrijgen. We gebruiken entertainment als gereedschap om die ene matig geïnteresseerde persoon over te halen. Dat doen we ook door op te treden op plekken waar mensen ons niet verwachten."

Daarom stond Prophets of Rage vorig jaar in een park bij de conventie van de Republikeinse Partij in Cleveland. In het najaar volgde hun 'Make America Rage Again Tour'. Ze speelden bijvoorbeeld in Skid Row, een achterbuurt van Los Angeles, en in een staatsgevangenis in Noord-Californië, waar de band vijftig gitaren schonk aan de gevangenen.

Instagram

"We hebben talloze benefietshows gegeven voor voedselbanken en bij opvangplekken voor daklozen. Het is belangrijk dat je jezelf ook buiten het poppodium presenteert. Dat je laat zien dat het je menens is en de organisaties die mensen in nood helpen ondersteunt."

Volgens Chuck D laten jongere artiesten eerder via sociale media hun politieke engagement blijken. "Muziek is niet meer hét medium om mee te protesteren. Twitter, Instagram en Facebook hebben die rol overgenomen. Soms gebeurt er zelfs iets geëngageerds in een genre dat als oppervlakkig wordt beschouwd. Bijvoorbeeld als een dj tijdens zijn show levensgroot de woorden 'live' en 'die' laat opflikkeren, ik noem maar wat, en het publiek gaat uit zijn dak. Die twee woorden

communiceren iets naar de fans. Zij weten namelijk wat hij bedoelt, want dat hebben ze al op zijn Instagramaccount gezien."

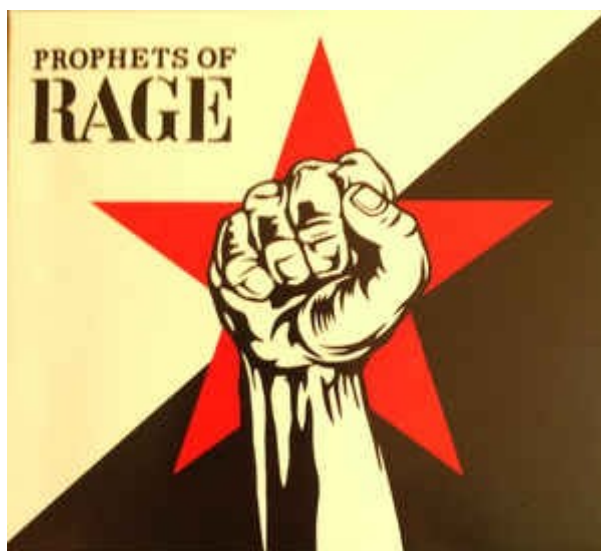
Zeg je daarmee dat wat Prophets of Rage doet, protestsongs schrijven, een beetje ouderwets is?

"Niet helemaal. Uiteindelijk gebruiken wij ook sociale media om onze boodschap te verspreiden. Bij ons staat het muzikale statement voorop en dat vindt via internet zijn weg naar het publiek."

Terwijl dit prachtige tijden zijn voor protestmuziek.

"Er zijn, ook zonder Trump, genoeg bestaansredenen voor onze band. Ik heb veel liever dat Trump geen president meer is dan dat hij ons stof voor protestnummers geeft."

<https://www.discogs.com/Prophets-Of-Rage-Prophets-Of-Rage/release/10858202>

Adres artikel (op 15 september 2017):

<https://www.demorgen.be/muziek/prophets-of-rage-moet-de-waarheid-weer-aan-de-macht-helpen-b3217c2a/>